

Anders dan de titel doet vermoeden, heeft dit verhaal niets met pizza's te maken, maar des te meer met de Audi's van Hessel Terpstra. Deze Friese liefhebber heeft er maar liefst vier en hoewel ze gemiddeld zo'n twintig jaar oud zijn, verkeren ze allemaal in uitstekende staat. Hessel is vooral verzot op zijn zeldzame 90 Quattro, die maar één seizoen per jaar naar buiten mag.

Tekst Andrew Mason,
foto's Pieter E. Kamp

Zo klinkt een geheel gereviseerde vijfcilinder turbomotor", glundert Hessel, als de monteur, die bezig is de laatste hand te leggen aan een werkelijk puntgave Audi Quattro, de motor heeft gestart en een paar keer handmatig de gasklep heen en weer beweegt. Het prachtige vijfcilindergeroefel, gevolgd door een licht gefluit van de turbo vult de garage. Twee meter verder is een andere monteur bezig de koelvloeistof te vervangen van een eveneens prachtige Audi 100 van eind jaren tachtig. Overigens staat er eenzelfde exemplaar, dat er zelfs nóg beter uitziet, in de garage. "We staan hier in de omgeving bekend als Audi-specialist en dan met name wat betreft de oudere types", verklaart de kersverse directeur, Hessel Terpstra. Hij heeft net één dag voor onze komst Autobedrijf J. Terpstra B.V., specialist in Seat, Volkswagen en Audi, van zijn vader overgenomen. Hessel: "Ik ben met Audi's opgegroeid. Ik vind ze gewoon prachtig: de motoren, de styling. In die auto's voel ik me het best op mijn plek." Ook de monteurs van het familiebedrijf hebben veel affiniteit met het merk. "Liefhebbers willen nu eenmaal graag dat er liefhebbers aan hun auto werken", legt Hessel uit. Gek genoeg blijkt één monteur in een oude Skoda te rijden. "Die jongen heeft het hier dan ook niet gemakkelijk", lacht Hessel.

Roestplekken

In de showroom, aan de andere kant van het pand, staat nog een aantal (dik) twintig

Een Quattro voor één stag

'Liefhebbers willen nu eenmaal dat er liefhebbers aan hun auto werken'

ione

Schakelaars 'rondom' het stuur; het summum van ergonomie in de jaren tachtig.

jaar oude Audi's, die echter niet van Hessel zelf zijn. Komende zaterdag vindt hier namelijk een ontmoeting plaats van de Audi-club en een paar leden hebben alvast hun auto gestald. Het is een gek gezicht: een showroom anno 2009 gevuld met spiksplinternieuw ogende Audi's die ondertussen bijna de oldtimerstatus hebben bereikt. Het is alsof je een kleine tijdreis maakt. We staan bij een glimmende Audi 200 5T, een luxere versie van de 100. Inmiddels is Hessels vader er ook bij komen staan. "Ik weet nog goed dat we die auto's nieuw leverden", herinnert de 65-jarige Jaap Terpstra zich. "Prachtige auto's, maar roesten dat ze deden!" Hij strijkt met zijn vingers langs de chromen raamlijst van het linkervoorportier. "Vooral hier, omdat er water via het raamrubber naar binnen kon dringen. Na verloop van tijd zag je de roestplekken gewoon groeien." Jaap had er op een gegeven zo genoeg van, dat hij een speciale methode bedacht om de roestvorming te voorkomen. "Door een gat te boren in de zijkant van de deur kon ik met een soort verlengde kwast de binnenzijde tectyleren." Importeur Pon was zo onder de indruk van het resultaat, dat men het vanaf dat moment daar op alle exemplaren toepaste. "Ik heb zo vaak aan deze auto's

gesleuteld dat ik ze wel kan dromen", glimlacht Jaap als we de motorkap open-trekken. Het zou met zo'n vader wel heel raar gelopen zijn als Hessel een ander merk dan Audi leuk had gevonden ...

Jeugdsentiment

Voordat we naar de vier Audi's van Hessel gaan kijken, gebiedt hij ons eerst in zijn kantoor een bak koffie te drinken. Eerst even keuvelen over auto's en Audi's. Rechts tegen de wand valt meteen de enorme vitrine op, gevuld met miniatuurtjes van bijna alle Audi's die ooit zijn gemaakt. "Ik heb ook mijn vier auto's in de juiste kleur op schaal", vertelt Hessel, terwijl hij wijst op een blauwe Audi 100, die zelfs blijkt te zijn uitgerust met dezelfde velgen als het origineel. "En kijk, ik heb ook de nummerborden op schaal laten namaken." Na de 90 Quattro heeft ook de deze 100 CD veel emotionele waarde voor Hessel, het was namelijk zijn eerste echte kennis-

Een heel subtiel logootje op de grille van de 90; het staat voor grootse techniek.

De differentiëlen zijn te blokkeren.

making met het verslavende vijfcilinder-geluid. "Mijn vader kocht de auto in 1993 en ik kan me nog steeds herinneren dat ik voor het eerst de motor hoorde, maar ook hoe we met die grote wagen met de caravan erachter op vakantie gingen." Vooral voor een Audi uit de jaren negentig was de CD extreem luxe uitgevoerd, met stuur-bekrachtiging, elektrische ramen en zelfs elektronisch geregelde airco. "Dat waren toch wel dingen die je je vriendjes op school moest vertellen", grijnst Hessel. Maar helaas voor Hessel had een vaste klant van het autobedrijf ook een bovengemiddelde interesse in de blauwe 100, nadat hij zijn eigen exemplaar in de poeier had gereden. Zaken zijn zaken en aangezien de man wel degelijk een liefhebber was, besloot Terpstra senior de luxe Audi aan hem te verkopen. Elf jaar later, in de zomer van 2004 begon de 100 echter steeds meer kuren aan de gasinstallatie te vertonen, waarop de eigenaar zich liet overhalen om

Een gek gezicht; 'n showroom gevuld met spiksplinternieuw ogende Audi's die bijna de oldtimerstatus hebben bereikt

Geen afstandsbediening voor het alarm.

Dit is nog 'ns informatievoorziening!

Binnen in de Audi 100 CD heerst de gezellige sfeer van een bruin café.

AUTOLIEFDE ROEST NIET ...

de 100 in te ruilen voor een VW Passat V5. Zo kwam het brok jeugdsentiment weer in handen van de Terpstra's. Hessel besloot de auto terug te brengen in zijn originele staat, precies zoals hij hem elf jaar ervoor uit-zwaaide. Vele euro's en vooral avondlijke uren later mag het resultaat er absoluut zijn; alleen de kilometerstand van dik drie ton verradt de leeftijd van de luxe Audi.

Geen oer-Quattro

Uiteraard staan er in de vitrine ook een paar modelletjes van de Audi Quattro (ook wel bekend als de 'oer-Quattro', aangezien het de eerste Audi was met vierwiel-aandrijving), zowel in rallyuitmonstering als in straatuitvoering. "Audi is eigenlijk nooit zo heel succesvol geweest in de rallywereld, maar ze hebben dat altijd weten te verbloemen met goede pr en veel reclame", legt Hessel uit. Toch kun je als echte Audi-freak niet om het rallyverleden heen, want het Quattro-systeem (dat ook onder Hessels favoriete 90 zit) heeft de rallysport wel degelijk drastisch veranderd. Vanaf toen werd integrale aandrijving immers de standaard. "Helaas heb ik de tijd van die brute groep-B-rallywagens nooit bewust meegemaakt", treurt Hessel. "Wat dat betreft, zou ik willen dat ik tien jaar eerder geboren was."

Waarschijnlijk om dat gemis enigszins te compenseren, heeft hij er in de loop der tijd toch een flinke studie van gemaakt. "Wist je dat de Quattro met korte wielbasis is gebouwd omdat de normale, lange versie door zijn schuine voorruit het zicht te sterk vertekende?" vraagt hij, terwijl hij duidt op een rood modelletje van de zeldzame, korte Sportquattro. "De basis van die korte

'De 100 is zo aerodynamisch als mogelijk.'

Audio-installatie voor de achterpassagiers.

Deze 100 CD heeft net als de 90 Quattro veel emotionele waarde voor Hessel.

Vader Jaap met zoon Hessel, zijn opvolger.

'Je betaalt de hoofdprijs voor een goede oer-Quattro'

variant is niet de normale coupé, maar een tweedeurs Audi 80. Dat was blijkbaar nodig om de voorruit anders te kunnen construeren."

Ondanks zijn fascinatie voor de oer-Quattro zou hij er niet snel een kopen. "Goede

exemplaren zijn buiten proportie in waarde gestegen, dus je betaalt de hoofdprijs voor zo'n wagen. Bovendien is de onderdelenvoorziening erg slecht, dus als je er wat mee hebt, ben je de pineut." Volgens Hessel is de onderdelenvoorziening sowieso niet heel erg goed geregeld voor de wat oudere Audi's, maar hij heeft er inmiddels bijna een sport van gemaakt om onderdelen voor zijn auto's op te sporen. "Bovendien heeft m'n vader in de afgelopen jaren ook wel het een en ander opgespaard", stelt Hessel tevreden vast, "dus ik kan wel even vooruit."

Overgrootvader

En dan komen de sleutels tevoorschijn. Eerst om de auto's de showroom uit te rijden voor de foto's en om er een rondje mee om te gaan. Allereerst mogen we achter het stuur van '90-er 100 CD plaatsnemen. Het interieur ziet er ondanks de drie ton op de teller puntgaaf uit. Wat opvalt, zijn alle sfeervol roodverlichte metertjes voor onder meer de olie-temperatuur, koelvloeistof en accuspanning. Het dashboard in de laatste gedaante van de type 44 (de codenaam voor dit type 100) blijkt Audi te hebben overgenomen uit de über-Audi van toen,

Met een turbo zou de 90 Quattro pas écht een wolf in schaapskleren zijn.

de V8. "Dit is 'n zogenaamd uitloopmodel", legt Hessel uit. "Er zitten dus allemaal lekkere opties op als cruisecontrol en automatische klimaatregeling." Zelfs over dit onderdeel kent hij een merkwaardige geschiedenis. Toen men, vooral met de Amerikaanse markt in het achterhoofd, aankwam bij het ontwerpen van de automatische klimaatregeling, was het geld op. "De oplossing was een installatie van GM te gebruiken die ook in Cadillacs en andere GM-producten te vinden was. Je kunt het ook wel zien, want het bedieningspaneel past totaal niet bij de rest van het dashboard." Ook behoorlijk Amerikaans, maar toch heel stijlvol zijn de dikke repen hout op het dashboard en de deuren. De vijfcilinder komt na het draaien van de sleutel onmiddellijk tot leven en zoemt zachtjes op de achtergrond. De koppeling werkt vederlicht, net als de besturing trouwens, die anders dan vaak tegenwoordig niet snelheidsafhankelijk is. Lekker met inparkeren, niet zo lekker als de snelheid boven de vijftig komt. Nou ja, het handjevol Amerikanen dat destijds een Audi kocht, zal er dol op zijn geweest. "Het merk heeft in de VS nooit echt voet aan de grond weten te krijgen", verzucht Hessel.

Neus omhoog

Hoe dan ook, zelfs naar de huidige maatstaven rijdt de overgrootvader van de A6

De normale 90 was Hessels eerste 'klus-Audi', maar hij hield hem wel 100 procent origineel.

Alles, écht alles, is tot in de puntjes verzorgd

In 1986 was een katalysator nog bijzonder.

heerlijk. De stoelen en vering zijn comfortabel, schakelen gaat soepel en het toeren-tal - en daarmee het motorgeluid - blijft ook op hoge snelheid aangenaam laag. De andere 100, de 2.3 CC, is drie jaar ouder, maar komt een stuk gedateerder over. Dat is vooral te wijten aan het oude type dashboard; veel typischer jaren tachtig dan dit kan het niet. Ook de grote kwartsklok waar je een toerenteller verwacht, verraadt de leeftijd van de CC.

De 90 2.2 is nóg een jaartje ouder en is Hessels allereerste auto. Hij kocht hem in 1999, toen hij net van de MTS-Autotechniek kwam. "Ik werkte destijds bij een Seat-dealer, bij wie ik een reisje had gewonnen naar Barcelona. In het hotel kwam ik toevallig in gesprek met een dealer uit Dronten. De man had vroeger ook bij een Audi-garage gewerkt en dus kwam het gesprek vanzelf op onze gemeenschappelijke passie. Hij had net een Audi 90 ingeruild en vroeg of ik interesse had." Uiteraard had Hessel interesse en eenmaal weer terug in Nederland was de deal onmiddellijk rond.

In de loop der tijd heeft Hessel de 90 in topconditie gebracht, tot en met een originele uitlaat en de reflectorbalk tussen de achterlichten; alle details kloppen. Net als de beide 100's rijdt de tweewielaangedreven 90 nog uitstekend. Vooral het bochten-gedrag is onverwacht goed, hoewel de auto behoorlijk overhelt. Het is overigens opvallend hoe ver de neus omhoogkomt bij het optrekken, ondanks de zware motor vóór de vooras. Heel karakteristiek, zullen we maar zeggen, want de 90 Quattro doet precies hetzelfde. De besturing is wederom veel te licht. Maar goed, daar raken we vandaag zo onderhand aan gewend.

Spaghettispruitstuk

Het lekkerste hebben we echter voor het laatst bewaard: Hessels grootste trots, zijn 90 Quattro. Waar de andere drie Audi's in meer dan bovengemiddelde staat verkeren, doet deze 90 er nog een schepje bovenop. De auto verkeert werkelijk in sublieme

conditie. Alles, écht alles, is tot in de puntjes verzorgd: de lak, het interieur, de motorruimte, zelfs de mistlampen en clignoteurs in de voorbumper zijn kraakhelder, alsof ze nog nooit zonlicht en steentjes hebben gezien. En dat blijkt ook zo te zijn. "Ik heb me een ongeluk gezocht naar twee van die lichtunits. Het bleek bijna onmogelijk om die nog nieuw te krijgen."

Hessel is een nauwkeurige jongen, dat hebben we gemerkt, maar wat deze auto betreft is hij een perfectionist. Nog een voorbeeld: de originele 14-inch-spaakvelgen zijn van leverancier Ronal, die precies dezelfde velgen ook voor de losse verkoop

Alle details kloppen.

maakte. Laatstgenoemde exemplaren zijn echter niet voorzien van een piepklein Audi-logo. Het bleek dat de 90 Quattro was voorzien van de aftermarketvelgen, maar dat kon natuurlijk niet. Dus werden vier nieuwe, originele wielen aangeschaft.

Er is echter één onderdeel dat niet origineel Audi is, maar dat nemen we Hessel absoluut niet kwalijk. De standaarduitlaat is namelijk vervangen door een roestvrijstalen exemplaar van EPS. Het begin van de uitlaat zit vast aan een op maat gemaakt spaghettispruitstuk. "Misschien levert het wel een beetje extra vermogen op", merkt Hessel bescheiden op, "maar het geluid is weergaloos."

Grote kans

Optrekken doe je in deze 90 Quattro niet om heftige stoten in je rug te ervaren, want met zijn 136 turbolozie peekaas is de 2.2

vijfcilinder niet eens zo heel krachtig. Maar de snerp die uit de prachtig bij de kont passende dubbele eindpijpen komt, is verslavend. Het geluid heeft nog het meeste weg van de oude Alfa V6, maar dan met een vijfcilinderroffel als ondertoon.

Voor de uitlaat zou hij het niet hoeven te laten - die kan immers nooit meer roesten - maar toch komt de 90 Quattro alleen maar in de zomer buiten. "Tja, deze 90 stamt nog uit de tijd dat Audi de carrosserieën nog niet verzinkte", verklaart Hessel. "Hij is nu zo mooi; ik wil echt niet dat-ie in aanraking komt met pek en dat geldt ook voor de andere Audi's."

Een auto is gemaakt om te rijden, maar alle vier de Audi's en vooral de 90 Quattro zijn zó zeldzaam mooi, dat het zonde zou zijn als dit stukje geschiedenis en jeugd-sentiment zou verdwijnen of worden aange-tast. Hessels bovengemiddelde pekel-angst kunnen we hem dan ook moeilijk kwalijk nemen. Bovendien is er is een kindje op komst in huize Terpstra en het zou toch wel heel mooi zijn als Hessel zijn prachtige collectie aan zoon of dochter zou kunnen doorgeven, als die dat zou willen natuurlijk. We achten de kans echter redelijk groot dat de kleine met zo'n vader (en opa) ook een grote Audi-fanaat wordt. ■

Het interieur ademt de sfeer van vroeger; kijk die pook eens!

Ook het exterieur van de 100 CC komt het meest gedateerd over ...